

Barbaria geeft zich strategisch over. De beschaving wint. Voorlopig althans.

Door Frank , 11 april 2026

© Foto: SCF

“Een hele beschaving zal vanavond sterven, om nooit meer terug te keren.” zei Trump via een bericht op sociale media die daarmee dreigde een oude beschaving uit te roeien die de wereld de algebra gaf; die kunst, wetenschap en bestuur op ongekende wijze beïnvloedde. De geschiedenis zal het vastleggen met een blik zo meedogenloos als de zon.

Cruciaal is dat er geen enkel woord over deze barbaarse uitbarsting te horen was van de politieke leiders van het gehele “beschaafde” collectief Westen, zelfs geen geveinsde verontwaardiging, waarmee ze eens te meer hun absolute, onomkeerbare morele en politieke faillissement bewezen.

De president van de VS, geconfronteerd met de onvermijdelijke, rampzalige gevolgen van zijn eigen strategische blunder smeekt nu om een pauze want het Rijk van Chaos had geen militaire middelen meer. Het ultieme bewijs hiervan was de terugtrekking van de USS Tripoli – onder vuur – naar de diepten van de zuidelijke Indische Oceaan, compleet met 2500 mariniers aan boord.

Ook de Amerikaanse marine terug zich trok uit het oorlogsgebied; op de onderzeeërs met Tomahawk raketten na, waarvan ongeveer de helft met verbazingwekkende (on)precisie het doel misten.

En de problemen zijn nog lang niet voorbij. Er dreigt een financiële hel met 10 biljoen dollar aan staatsobligaties die in 2026 moeten worden afgelost. En de petrodollar is hard op weg naar de prullenbak van de geschiedenis.

Israël kent geen staakt-het-vuren en zoekt naar mazen in de wet die hen in staat stellen iedereen die ze tegenkomen te blijven vermoorden. Israël verbreekt zonder ophouden het staakt-het-vuren met dagelijkse bombardementen op Beiroet met honderden dode onschuldige burgers, vooral kinderen. Iran, Hezbollah en de Houthi's zullen massaal terugslaan, zonder Amerikaanse doelen aan te vallen.

Toch is het veel te vroeg om te stellen dat Trump zijn oorlog op alle mogelijke vlakken heeft verloren: moreel, juridisch, politiek, economisch en strategisch.

Dit is een oorlog tot het bittere einde tegen de drie belangrijkste voorstanders van een multipolaire wereld: Iran, China en Rusland.

Het machtsspel van China, plus een paar vaststaande feiten

Vóór het staakt-het-vuren ontving China dagelijks 1,2 miljoen vaten Iraanse olie, in feite via 26 tankers van een spookvloot waarvan de transponders niet werkten. De betaling werd afgehandeld in yuan via [CIPS](#), een nieuw, alternatief betalingssysteem, bij de tolpoort van de Straat van Hormuz.

Dit alles gebeurde zonder SWIFT, sancties, de Petrodollar en westerse verzekeringen. dat de facto is geïmplementeerd op het meest cruciale knelpunt ter wereld.

Het belangrijkste punt is nu dat China wat ademruimte krijgt: de dreiging om een einde te maken aan elke Iraanse olie-export, lijkt verdwenen. Dat verklaart de reden achter China's garantie op het laatste moment aan Iran.

Vergelijk dit nu eens met de uitgesproken 'doelen' van het Rijk der Chaos:

1. Een regimeverandering uitlokken
2. Verrijkt uranium bemachtigen
3. Het raketprogramma vernietigen
4. Iraans vermogen om macht uit te oefenen vernietigen

Het liep allemaal uit op een strategische blunder, met als hoogtepunt de nieuwe status van de Straat van Hormuz. Iran en Oman zullen de tolheffing coördineren voor elk schip dat de Straat van Hormuz oversteekt tijdens het staakt-het-vuren en zeker ook daarna, binnen een gedetailleerd juridisch kader.

Het is duidelijk dat het Rijk van Chaos tijd probeert te winnen, zelfs nu Iran het initiatief behoudt.

Dit is de belangrijkste conclusie van de Hoge Nationale Veiligheidsraad in Iran:

"Op het hoogste niveau is besloten dat Iran twee weken lang in Islamabad zal onderhandelen, uitsluitend gebaseerd op deze principes [de Iraanse 10 punten]. Dit

betekent niet dat de oorlog voorbij is; Iran zal het einde van de oorlog pas accepteren als deze principes in detail zijn bevestigd."

Laten we de 10 punten die in theorie door Trump "geaccepteerd" zouden zijn kort doornemen:

1. Verplichting tot niet agressie;
2. Behoud van de Iraanse controle over de Straat van Hormuz;
3. Overeenkomst over uraniumverrijking;
4. Opheffing van alle primaire sancties;
5. Opheffing van alle secundaire sancties;
6. Beëindiging van alle resoluties van de VN-Veiligheidsraad;
7. Beëindiging van alle resoluties van de Raad van Gouverneurs van het IAEA;
8. Betaling van compensatie aan Iran;
9. Terugtrekking van Amerikaanse gevechtstroepen uit de regio;
10. Beëindiging van de oorlog op alle fronten, inclusief de oorlog tegen Hezbollah in Libanon.

Sanctieverlichting zal er niet komen; het Amerikaanse Congres zal dat nooit toestaan. De garantie van de VS dat ze Iran niet opnieuw zullen aanvallen, is een grap. Bovendien kan het Rijk van Chaos Gaza of Libanon simpelweg niets garanderen.

Toch is dat een extreem riskante zet voor Iran en een enorme test voor China als belangrijkste garantsteller. Iran heeft verschrikkelijke schade geleden, vooral in de petrochemische industrie. Zelfs met veel Chinese investeringen zal het jaren duren voordat die hersteld is. Dus de beschaving overleeft voorlopig. Enkele feiten ook.

1: de VS is geen supermacht meer.

2: Iran is terug als een van de grootste mogendheden ter wereld.

3: De meeste laffe Petromonarchieën in de Golfregio zullen de Amerikaanse militaire bases definitief verdrijven.

4: Qatar en Oman zullen een veiligheidsakkoord met Iran sluiten.

De belangrijkste vraag blijft, en die betreft de hele wereld: hoe vinden we een remedie voor die kanker in West-Azië?

Pepe Escobar